

Lovforslag nr. L 174. Fremsat den 26. februar 1997 af indenrigsministeren (Birte Weiss)

Forslag

til

Lov om ophævelse af lov om bidrag til udgifterne ved brandvæsenet i København og lov vedrørende den kommunale beskatning af faste ejendomme i Frederiksberg Kommune og om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner

(Ophævelse af brandbidrag)

§ 1

Lov nr. 91 af 31. marts 1938 om bidrag til udgifterne ved brandvæsenet i København ophæves.

§ 2

Lov nr. 104 af 29. april 1913 vedrørende den kommunale beskatning af faste ejendomme i Frederiksberg Kommune ophæves.

§ 3

I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 4. december 1990, som ændret bl.a. ved lov nr. 460 af 30. juni 1993 og senest ved lov nr. 1077 af 20. december 1995, foretages følgende ændring:

1. § 2, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Grundskyldpromillen i en kommune skal udgøre mindst 6 og højst 24. I Københavns Kommune kan grundskyldpromillen dog udgøre højst 28 for skatteåret 1998 og højst 26 for skatteåret 1999. I Københavns og Frederiksberg Kommuner lægges den promil-

le, der er fastsat for amtskommunal grundskyld, til de minimums- og maksimumsgrænser, der er nævnt i 1. og 2. punktum.«

§ 4

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 555 af 30. juni 1995, som senest ændret ved lov nr. 1205 af 27. december 1996, foretages følgende ændring:

1. I § 11 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Reglen i stk. 4 gælder ikke for Københavns og Frederiksberg Kommuner.«

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra og med 1998, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 2 har virkning fra og med 2001. For 1998-2000 opkræves afgift i medfør af lov nr. 104 af 29. april 1913 vedrørende den kommunale beskatning af faste ejendomme i Frederiksberg Kommune, som ændret ved § 26 i lov nr. 83 af 31. marts 1926, med henholdsvis 75, 50 og 25 pct. af den sats, der er nævnt i loven.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indhold

Ifølge lovforslaget bortfalder den adgang, Københavns og Frederiksberg Kommuner som de eneste kommuner har til at opkræve særlige bidrag af faste ejendomme til delvis dækning af udgifterne ved de to kommuners brandvæsener.

Udgifterne ved brandvæsenet i de to kommuner vil herefter som for de øvrige kommuners vedkommende skulle finansieres af kommunernes almindelige indtægter.

I tilknytning til bortfaldet af brandbidraget i Københavns Kommune foreslås maksimum for kommunens grundskyldpromille i en overgangsperiode på to år forhøjet i forhold til det nuværende maksimum på 34 promille.

For Frederiksberg Kommunes vedkommende er det foreslået, at bortfaldet af brandbidraget sker i form af en aftrapning over 4 år.

2. Den særlige lovgivning om brandbidrag i Københavns og Frederiksberg Kommuner

Ifølge brandloven er brandvæsenet en obligatorisk opgave for primærkommunerne og finansieres af disses almindelige indtægter.

For Københavns og Frederiksberg Kommuner vedkommende findes der dog nogle ældre regler, hvorefter der af bygningerne i disse kommuner skal svares et brandbidrag beregnet på grundlag af forsikringsværdien.

Det drejer sig om lov nr. 91 af 31. marts 1938 om bidrag til udgifterne ved brandvæsenet i København og § 5 i den i øvrigt ophævede lov nr. 104 af 29. april 1913 vedrørende den kommunale beskatning af faste ejendomme i Frederiksberg Kommune.

Ifølge københavner-loven skal der af alle bygninger i kommunen til dækning af udgifter til brandvæsenet udredes et bidrag, som fastsættes for 6-årige perioder ad gangen. For hver periode nedsættes eller forhøjes bidraget med 0,04 o/°o for hver fulde 5 pct., som bidragets gennemsnitlige årlige størrelse i den sidste 6 års periode har været højere eller lavere end 75 pct. af kommunens gennemsnitlige årlige udgifter

til brandvæsenet i samme periode. For perioden 1. april 1992 – 31. marts 1998 er bidraget fastsat til 0,92 o/°o årlig af bygningernes forsikringssummer; samme promille som for den foregående 6-års periode.

For 1997 har Københavns Kommune budgetteret med en indtægt på 212 mio. kr. i brandbidrag.

Ifølge Frederiksberg-loven skal brandbidraget for ejendomme i Frederiksberg Kommune pålignes med 4 1/6 øre årlig for hver 100 kroners forsikringsværdi.

Frederiksberg Kommune har for 1997 budgetteret med en indtægt på 17,4 mio. kr. i brandbidrag.

3. Baggrunden for lovforslaget

De særlige, historisk betingede love om brandbidrag i Københavns og Frederiksberg Kommuner indebærer et finansieringsgrundlag for brandvæsenet i de to kommuner, som adskiller sig fra, hvad der gælder for landets øvrige kommuner. Brandbidraget er således en skat, som skal anvendes på et bestemt udgiftsområde, og – i Københavns Kommunes tilfælde – med en direkte sammenkædning af udgifterne i en bestemt periode og skattens størrelse. Derved adskiller brandbidraget sig fra andre kommunale skatter.

Efter nutidige forhold er der ikke noget grundlag for at operere med en sådan forskel.

Det foreslås derfor at ophæve de særlige love om opkrævning af brandbidrag i de to kommuner.

Udgifterne ved brandvæsenet i de to kommuner vil herefter som for de øvrige kommuners vedkommende skulle finansieres af kommunernes almindelige indtægter, navnlig indkomstskatten og ejendoms-skatterne.

4. Økonomiske konsekvenser

Ophævelsen af de to love om brandbidrag indebærer bortfald af de bidragsprovenuer, som Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune hidtil har oppebåret.

Bidragsprovenuet udgør for Københavns Kommune 212 mio. kr. og for Frederiksberg Kommune 17,4 mio. kr. (begge tal er fra budget 1997).

Efter bortfaldet af disse provenuer vil udgifterne ved brandvæsenet i de to kommuner skulle dækkes

af kommunernes almindelige indtægter, navnlig indkomstskatten og ejendomsskatterne.

For den væsentligste af ejendomsskatterne – grundskylden – gælder der efter den kommunale ejendomsskattelov et loft for grundskyldpromillen. Loftet er for Københavns og Frederiksberg Kommuner på 34 promille (primærkommunalt loft på 24 promille med tillæg af 10 promille, svarende til den generelt fastsatte amtskommunale grundskyldpromille.)

Københavns Kommune har for 1997 fastsat en grundskyldpromille på 34, svarende til lovens maksimum. For Frederiksberg er promillen for 1997 fastsat til 27.

Frederiksberg Kommune har således i modsætning til Københavns Kommune mulighed for at fordele det bortfaldne provenu fra brandbidraget på indkomstskatten og grundskylden, herunder at lade hele det bortfaldne provenu dække ind via en forhøjelse af grundskyldpromillen.

Da brandbidraget hviler på fast ejendom, er det anset for rimeligt, at Københavns Kommune får mulighed for delvis at dække det bortfaldne provenu ind via en forhøjelse af grundskyldpromillen. Det er derfor foreslået, jf. lovforslagets § 3, at maksimum for grundskylden i Københavns Kommune i en kort overgangsperiode hæves fra de nuværende 34 promille, således at promillen for 1998 og 1999 maksimalt kan være henholdsvis 38 og 36. Fra og med 2000 vil maksimum igen være de nuværende 34 promille.

For Frederiksberg Kommunes vedkommende er det foreslået, at bortfaldet af brandbidraget sker i form af en aftrapning over 4 år, jf. lovforslagets § 5, stk. 2. Det vil sige, at brandbidraget til Frederiksberg Kommune for 1998-2000 opkræves med henholdsvis 75, 50 og 25 pct. af den nuværende sats. Fra og med 2001 vil bidraget være helt bortfaldet.

5. Udtalelser i forbindelse med lovforslaget

Københavns Kommune har – på baggrund af en beslutning i Borgerrepræsentationen den 10. oktober 1996 – anmodet om, at der tilvejebringes det nødvendige lovgrundlag for afskaffelse af brandbidraget fra den 1. januar 1998 samt forhøjelse af kommunens grundskyld fra 34 til 38 promille i 1998 og herefter en årlig nedtrapning med 2 promille til 34 promille i 2000.

I tilknytning til Københavns Kommunes forslag har spørgsmålet også været drøftet på Frederiksberg Kommunalbestyrelses møde den 18. november 1996.

Som resultat heraf har Frederiksberg Kommune anbefalet Indenrigsministeriet, at brandbidraget af-

skaffes, således at det sker gennem en gradvis afvikling over en periode på 4 år.

Udformningen af lovforslaget – herunder overgangsreglerne i forbindelse med bortfaldet af brandbidragene – ligger således på linje med udtalelserne fra de to kommuner.

Assurandør-Societetet har tidligere meddelt, at det fuldt ud støtter en afskaffelse af brandbidraget.

6. EU-retlige aspekter

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås at ophæve lov nr. 91 af 31. marts 1938 om bidrag til udgifterne ved brandvæsenet i København. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2 og 3.

Til § 2

Det foreslås at ophæve lov nr. 104 af 29. april 1913 vedrørende den kommunale beskatning af faste ejendomme i Frederiksberg Kommune.

Bortset fra lovens § 5 er resten af loven tidligere blevet ophævet ved lov nr. 83 af 31. marts 1926 om kommunale ejendomsskatter.

Den foreslåede ophævelse af 1913-loven indebærer således reelt alene en ophævelse af lovens § 5, som indeholder hjemmel for opkrævning af et brandbidrag på Frederiksberg.

Ifølge lovforslagets § 5, stk. 2, sker bortfaldet af brandbidraget til Frederiksberg Kommune i form af en aftrapning over 4 år.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2 og 3.

Til § 3

Den foreslåede ændring af § 2, stk. 2, i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme indebærer, at maksimum for Københavns Kommunes grundskyldpromille i en kort overgangsperiode – 1998 og 1999 – bliver højere end de nuværende 34 promille.

Dette maksimum fremkommer som summen af to tal. Efter den foreslåede affattelse af § 2, stk. 2, 2. punktum, i ejendomsskatteloven vil maksimum for Københavns Kommune udgøre 28 promille for 1998 og 26 for 1999. Hertil skal efter den foreslåede affattelse af ejendomsskatteloven § 2, stk. 2, 3. punktum, lægges 10 promille svarende til den generelt fastsatte

F. t. l. vedr. bidrag til udgifterne ved brandvæsenet i København m.v.

amtskommunale grundskyldpromille, jf. ejendoms-skattelovens § 5.

Det samlede maksimum for Københavns Kom-mune vil således være 38 promille for 1998 og 36 for 1999.

Der sker ikke i øvrigt nogen ændringer i de nuværende minimums- og maksimumsgrænser for de kommunale grundskyldpromiller. Minimum og maksimum udgør således normalt henholdsvis 6 og 24 promille, for Frederiksberg Kommune 16 og 34. For Københavns Kommune er minimum ligeledes 16 promille.

Den midlertidige forhøjelse af grundskyldmaksimum for Københavns Kommune skal ses i tilknytning til bortfaldet af brandbidraget.

Når man skal opgøre den provenumæssige betydning af den nævnte forhøjelse, må man også tage hensyn til reglerne om ejendomsbeskatning af stats-ejendomme. Disse er normalt fritaget for grundskyld efter ejendomsskattelovens § 7. I stedet kan der af disse ejendomme bl.a. opkræves dækningsafgift af grundværdien, jf. lovens § 23. Denne dækningsafgift opkræves med vedkommende kommunes grundskyldpromille.

Ved en forhøjelse af Københavns Kommunes grundskyldpromille vil der således automatisk ske en tilsvarende stigning i promillen for opkrævning af dækningsafgift af statsejendommens grundværdi. (Disse ejendomme betaler i dag også brandbidrag).

Københavns Kommune har – med en grundskyldpromille på 34 – budgetteret med et grundskyldprovenu på 1.730 mio. kr. i 1997. Provenuet af dækningsafgift af statsejendommens grundværdi er budgetteret til 123,8 mio. kr.

Hvis disse to poster skulle have givet kommunen en yderligere indtægt på 212 mio. kr., skulle grundskyldpromillen have været 39,8. De 212 mio. kr. er det beløb, Københavns Kommune har budgetteret med i indtægt af brandbidraget for 1997, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2 og 4.

Den foreslåede midlertidige forhøjelse af kommunens grundskyldsmaksimum – til 38 i 1998 og 36 i 1999 – vil således kun delvis kunne kompensere det bortfaldne provenu som følge af ophævelsen af brandbidraget.

Til § 4

Det foreslås, at bestemmelsen i § 11, stk. 4, i lov

om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner ikke skal anvendes for Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Bestemmelsen i § 11, stk. 4, har til formål at imødegå, at kommuner i hovedstadsområdet, der betaler i skatteudligningen, kan opnå en udligningsmæssig gevinst ved at nedsætte udskrivningsprocenten og forhøje grundskyldpromillen.

Ved afskaffelsen af brandbidraget kan Københavns og Frederiksberg Kommuner i stedet hæve grundskyldpromillen. Det er i § 3 foreslået, at den maksimale grundskyldpromille for Københavns Kommune i den forbindelse forhøjes i en overgangsperiode. I den situation, hvor Københavns og Frederiksberg Kommuner forhøjer grundskyldpromillen, vil der under det gældende regelsæt kunne opstå en risiko for, at kommunen utilsigtet bliver omfattet af § 11, stk. 4.

Da bestemmelsen i § 11, stk. 4, i forvejen ikke er lige så velbegundet for Københavns og Frederiksberg Kommuner, der både er primær- og amtskommune, som for øvrige primærkommuner, foreslås det, at bestemmelsen ikke skal gælde for disse to kommuner.

Til § 5

Det foreslås, at lovforslaget som hovedregel får virkning fra og med 1998.

Efter Københavner-loven forfalder brandbidrag hver 1. april og 1. oktober.

Det vil sige, at ophævelsen af loven indebærer, at det sidste brandbidrag, der skal betales efter denne lov, bliver det der forfalder til betaling den 1. oktober 1997.

Med hensyn til Frederiksberg-loven foreslås det, at bortfaldet af brandbidraget sker i form af en aftrapning over 4 år. Det vil sige, at bidraget for 1998-2000 opkræves med hhv. 75, 50 og 25 pct. af den nuværende sats.

Fra og med 2001 vil bidraget være helt bortfaldet.

Efter Frederiksberg-loven forfalder de årlige brandslukningsbidrag til betaling med halvdelen den 1. juli og den 1. januar.

Det vil sige, at ophævelsen af denne lov indebærer, at det sidste (nedsatte) brandbidrag, der skal betales efter denne lov, bliver det, der forfalder til betaling den 1. juli 2000.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

Lov nr. 91 af 31. marts 1938 om bidrag til udgifterne ved brandvæsenet i København ophæves.

Lov nr. 91 af 31. marts 1938 om bidrag til udgifterne ved brandvæsenet i København.

§ 1. Til udgifterne ved brandvæsenet i København udredes et bidrag af alle bygninger i kommunen, være sig statsejendomme, kommunale eller private ejendomme. Bidraget beregnes for ejendomme, der er brandforsikret for fuld værdi, af forsikringssummen for bygninger med de bestanddele og det tilbehør, som sædvanligt forsikres sammen med disse, herunder mur- og nagelfast inventar, men ikke hegn, maskiner eller løsøre. For uforsikrede ejendomme beregnes bidraget på tilsvarende måde af forsikringsværdien. For ejendomme, der er forsikret under forsikringsværdien, beregnes bidrag af forsikringssummen på samme måde som for ejendomme, der er forsikret for fuld værdi, men derudover beregnes et tillægsbidrag af forskellen mellem forsikringsværdien og forsikringssummen.

I tilfælde af tvivl om forsikringsværdien for en helt eller delvis uforsikret ejendom kan værdien forlanges fastslået ved en vurdering, der ved magistratens foranstaltning og uden udgift for ejeren foretages af to af magistraten anmeldte mænd.

§ 2. Bidraget, der fastsættes for 6-årige perioder ad gangen, udgør for tiden fra den 1. april 1938 til den 31. marts 1944 0,6 promille årlig af de bidragspligtige beløb. For de følgende perioder nedsættes eller forhøjes bidraget med 0,04 promille for hver fulde 5 pct., som bidragets gennemsnitlige årlige størrelse

i den sidste seksårsperiode har været højere eller lavere end 75 pct. af kommunens gennemsnitlige årlige udgifter i samme periode til brandvæsenet, herunder medregnes pensionshenlæggelser samt forrentning af og sædvanlig afskrivning på anskaffelsesværdierne.

Af bygningerne på Holmen erlægges bidraget dog kun med halvdelen af førnævnte beløb.

Københavns Magistrat bekendtgør bidragets størrelse snarest muligt efter hver seksårsperiodes begyndelse.

§ 3. Bidraget beregnes halvårsvis af de i § 1 nævnte værdier, således som de er opgjort ved halvårets begyndelse, jf. dog 3die stykke.

Såvel forsikringsselskaber som ejere af helt eller delvis uforsikrede ejendomme er pligtige til senest 10 dage før et halvårs udløb at indgive anmeldelse til Københavns skattevæsen om det bidrag, der af dem vil være at indbetale til kommunen for det pågældende halvår. Anmeldelsen skal være ledsaget af en opgørelse over det samlede beløb af forsikringssummerne ved halvårets begyndelse eller – for helt eller delvis uforsikrede ejendomme – over forsikringsværdien, henholdsvis den uforsikrede del af denne. Enhver, hvem bidragspligt påhviler, skal endvidere på forlangende meddele skattevæsenet alle til bidragets beregning nødvendige oplysninger.

Forsikringsselskaberne er berettigede til at foretage opgørelsen på grundlag af forsikringssummerne på forfaldsdagen for den sidste ordinære præmie før anmeldelsens indgivelse, således at bidraget beregnes efter forsikringssommernes størrelse på dette tidspunkt.

§ 4. Bidraget for brandforsikrede ejendomme opkræves ved foranstaltning af vedkommende forsikringsselskab. Bidraget for helt uforsikrede ejendomme samt tillægsbidraget for delvis uforsikrede ejendomme opkræves ved kommunens foranstaltning.

Bidraget påhviler ejendommens ejer og hæfter på ejendommen med den kommunale afgifter af faste ejendomme indrømmede pante- og fortrinsret, der også omfatter eventuelt påløbne renter. For bidrag af brandforsikrede ejendomme hæfter tillige selskabet samt – såfremt det drejer sig om et udenlandsk selskab – dets herværende repræsentanter og befuldmægtigede; for dette krav gælder den for kommunale skatter og afgifter hjemlede fortrinsret.

Bidraget med eventuelt påløbne renter kan inddrives ved udpantning.

Ejerens personlige hæftelse og pante- og fortrinnsretten i ejendommen bortfalder for bidrag af forsikrede ejendomme, når bidraget er indbetalt til forsikringsselskabet.

§ 5. Bidraget forfalder hver 1. april og 1. oktober for det da forløbne halvår. Betales bidraget ikke inden månedens udgang, forrentes det med ½ pct. månedlig fra forfaldsdagen indtil udgangen af den måned, i hvilken betaling finder sted.

Forsikringsselskaberne er berettigede til at opkræve bidraget i forbindelse med den nærmest forudgående opkrævning af ordinær præmie i halvåret.

§ 6. Den, der med forsæt eller af grov uagtsomhed undlader at foretage de pligtige anmeldelser, giver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved bidragsberegningen eller undlader at give de ham afkrævede oplysninger, straffes med bøde og skal desuden efterbetale det ikke erlagte bidrag. Bøderne ikendes af magistraten, medmindre enten denne eller den skyldige ønsker sagen afgjort ved domstolene, bøderne tilfalder statskassen, de af magistraten uden medvirken af politi og domstole ikendte bøder dog kommunens kasse.

§ 7. Denne lov træder i kraft den 1. april 1938. Samtidig ophæves § 9 i lov af 15. maj 1868 om brandvæsenet i København. For ejendomme, med hensyn til hvilke bidrag ifølge sidstnævnte bestemmelse hidtil har væ-

ret opkrævet ved kommunens foranstaltning, opkræves dette bidrag for tiden fra den 1. august 1937 til den 31. marts 1938 sammen med kommuneskatten for april kvartal 1938. Forsikringsselskaberne er berettigede til hos de forsikrede at opkræve bidraget for tiden fra den 1. april til den 30. september 1938 i en eller flere rater.

Forsikringsselskaberne er berettigede til uden iagttagelse af vedtægtsmæssige forskrifter eller tilføjelse af policerne at foretage de til dækning af bidraget fornødne tarifændringer og opkrævninger hos de forsikrede.

§ 2

Lov nr. 104 af 29. april 1913 vedrørende den kommunale beskatning af faste ejendomme i Frederiksberg Kommune ophæves.

Lov nr. 104 af 29. april 1913 vedrørende den kommunale beskatning af faste ejendomme i Frederiksberg Kommune, som ændret ved § 26 i lov nr. 83 af 31. marts 1926.

§§ 1-4. (Ophævet).

§ 5. For de efter § 2 beskattede ejendomme, der er bebyggede, erlægges der en afgift til bestridelse af udgifterne ved kommunens brandvæsen.

Så længe der mellem kommunen og den almindelige brandforsikring for landbygninger findes overenskomst om, at den nævnte forening yder tilskud til brandvæsenet, er de indenfor brandforsikringen stående ejendomme dog fritagne for den heromhandlede afgift. For de ejendomme, der ikke er forsikrede i nævnte forening, skal der udredes samme beløb, som brandforsikringen betaler til kommunen for ejendomme med en tilsvarende forsikringsværdi. Når overenskomst med brandforsikringen måtte ophøre, pålignes der alle ejendomme en afgift af 4/6 øre årlig for hver 100 kroners forsikringsværdi.

Forsikringsværdien bestemmes efter den til brandforsikring foretagne vurdering. Er en bygning enten aldeles ikke eller ikke fuldstændig forsikret, eller er der i forsikringssummen optaget værdien af maskiner eller inventarium, som ikke henhører til den egentlige bygning, foretages for kommunens regning en vurdering ved to dertil af den ordinære ret

udmeldte mænd i overensstemmelse med de almindelige for forsikring gældende regler.

§§ 6-7. (Ophævet).

§ 3

I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 4. december 1990, som ændret bl.a. ved lov nr. 460 af 30. juni 1993 og senest ved lov nr. 1077 af 20. december 1995, foretages følgende ændring:

1. § 2, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Grundskyldpromillen i en kommune skal udgøre mindst 6 og højst 24. I Københavns Kommune kan grundskyldpromillen dog udgøre højst 28 for skatteåret 1998 og højst 26 for skatteåret 1999. I Københavns og Frederiksberg Kommuner lægges den promille, der er fastsat for amtskommunal grundskyld, til de minimums- og maksimumsgrænser, der er nævnt i 1. og 2. punktum.«

§ 2. Kommunalbestyrelsen i primærkommuner fastsætter i forbindelse med den endelige vedtagelse af kommunens årsbudget grundskyldspromillen, der skal angive forholdet mellem det beløb, der skal udskrives som kommunal grundskyld, og summen af de afgiftspligtige grundværdier, således som disse er opgjort på tidspunktet for budgettets vedtagelse, jf. § 1, stk. 2.

Stk. 2. Grundskyldpromillen i en kommune skal udgøre mindst 6 og højst 24, i Københavns og Frederiksberg Kommuner dog med tillæg af den for amtskommunal grundskyld fastsatte promille.

Stk. 3-5. — — —

§ 4

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 555 af 30. juni 1995, som senest ændret ved lov nr. 1205 af 27. december 1996, foretages følgende ændring:

1. I § 11 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Reglen i stk. 4 gælder ikke for Københavns og Frederiksberg Kommuner.«

Overudligning

§ 11. Hvis en stigning i en kommunes udskrivningsgrundlag ville påføre kommunen et samlet tab efter §§ 3, 4, 10, 18, 20 og 21 og bidrag i henhold til lov om udligning af visse kommunale og amtskommunale udgifter til merværdiafgift og om det kommunale momsfond, som overstiger 90 pct. af gevinsten i form af øget provenu af indkomstskat, korrigeres tilskud/tilsvar efter § 4 subsidiært § 3. For Københavns og Frederiksberg Kommuner opgøres de pågældende kommuners samlede tab ved en stigning i udskrivningsgrundlaget efter §§ 3, 4, 10, 13, 17, 18, 20 og 21 og bidrag i henhold til lov om udligning af visse kommunale og amtskommunale udgifter til merværdiafgift og det kommunale momsfond.

Stk. 2. Hvis de samlede tilsvare efter § 3 afviger fra de samlede tilskud som følge af reglerne i stk. 1, fordeles afvigelsen i forhold til den enkelte kommunes andel af det samlede beskatningsgrundlag.

Stk. 3. Hvis de samlede tilsvare efter § 4 afviger fra de samlede tilskud som følge af reglerne i stk. 1, fordeles afvigelsen mellem kommunerne i hovedstadsområdet i forhold til deres andel af det samlede kommunale beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet.

Stk. 4. Hvis en kommune i hovedstadsområdet er omfattet af reglen i stk. 1, hvis kommunen yder tilsvare efter § 4, og hvis kommunens beskatningsniveau er højere end udskrivningsprocenten, beregnes et særligt tilsvare for kommunen. Det særlige tilsvare udgør forskellen til den beregnede korrektion, der ville være beregnet efter samme bestemmelse, såfremt kommunens udskrivningsprocent havde svaret til beskatningsniveauet.

Skriftlig fremsættelse (26. februar 1997)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov om bidrag til udgifterne ved brandvæsenet i København og lov vedrørende den kommunale beskatning af faste ejendomme i Frederiksberg Kommune og om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Ophævelse af brandbidrag).

(Lovforslag nr. L 174).

Ifølge lovforslaget bortfalder den adgang, Københavns og Frederiksberg Kommuner som de eneste kommuner har til at opkræve særlige bidrag af faste ejendomme til delvis dækning af udgifterne ved de to kommuners brandvæsener.

Hjemlen til at opkræve de eksisterende brandbidrag findes i lov nr. 91 af 31. marts 1938 om bidrag til udgifterne ved brandvæsenet i København og § 5 i den i øvrigt ophævede lov nr. 104 af 29. april 1913 vedrørende den kommunale beskatning af faste ejendomme i Frederiksberg Kommune.

De særlige, historisk betingede love om brandbidrag i Københavns og Frederiksberg Kommuner indebærer et finansieringsgrundlag for brandvæsenet i de to kommuner, som adskiller sig fra, hvad der gælder for landets øvrige kommuner. Brandbidraget er således en skat, som skal anvendes på et bestemt udgiftsområde, og – i Københavns Kommunes tilfælde – med en direkte sammenkædning af udgif-

terne i en bestemt periode og skattens størrelse. Derved adskiller brandbidraget sig fra andre kommunale skatter.

Efter nutidige forhold er der ikke noget grundlag for at operere med en sådan forskel.

Det foreslås derfor at ophæve de særlige love om opkrævning af brandbidrag i de to kommuner, således at brandvæsenet finansieres af kommunernes almindelige indtægter som i de øvrige kommuner.

For Københavns Kommunes vedkommende bortfalder brandbidraget fra og med 1998. I tilknytning hertil foreslås maksimum for kommunens grundskyldpromille midlertidigt forhøjet til 38 promille i 1998 og 36 i 1999. Det generelle maksimum er 34 promille.

For så vidt angår Frederiksberg Kommune, der for 1997 har en grundskyldpromille på 27, sker bortfaldet af brandbidraget i form af en aftrapning over 4 år, således at bidraget vil være helt bortfaldet fra og med 2001.

En forhøjelse af grundskyldpromillen for Københavns og Frederiksberg Kommuner i forbindelse med ophævelse af brandbidraget vil kunne få en utilsigtet virkning i relation til det kommunale udlignings- og tilskudssystem.

For at imødegå dette er det samtidig foreslået at ændre lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje Ting.